

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)
16 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-244/02,

jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Kauppatalo Hansel Oy

vastaan

Imatran kaupunki

ennakkoratkaisun julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1), tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris (esittelevä tuomari) ja N. Colneric,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ilmoitettuaan ennakkoratkaisua pyytävälle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

kehotettuaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään mahdolliset asiaa koskevat huomautuksensa,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

- Korkein hallinto-oikeus on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 1.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.7.2002, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/ETY (EYVL L 199, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1; jäljempänä direktiivi 93/36/ETY), tulkinnasta.

- 2 Kysymykset on esitetty asiassa, jossa valittajana on Kauppatalo Hansel Oy (jäljempänä Hansel) ja vastaajana Imatran kaupunki (Suomi) ja jossa viimeksi mainittu on jättänyt tekemättä sähköenergian toimittamista koskevan julkisen hankintasopimuksen, josta Hansel oli tehnyt tarjouksen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeussäännöt

- 3 Direktiivin 93/36/EY 7 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Hankintaviranomaisten on ilmoitettava ehdokkaille ja tarjoajille mahdollisimman nopeasti ja pyydettyä kirjallisesti päätökset, jotka koskevat sopimusten tekemistä, mukaan lukien seikat, joiden perusteella ne ovat päättäneet olla tekemättä tarjouskilpailun kohteena ollutta sopimusta tai aloittaa menettelyn uudelleen. Hankintaviranomaisten on ilmoitettava näistä päätöksistä myös Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistolle.”

Kansalliset oikeussäännöt

- 4 Direktiivi 93/36/EY on saatettu osaksi Suomen oikeusjärjestystä julkisista hankinnoista annetulla lailla 1505/1992, sellaisena kuin se on muutettuna laeilla 1523/1994, 725/1995, 1247/1997 ja 633/1999 (jäljempänä laki 1505/1992).

- 5 Lain 1505/1992 1 §:n mukaan valtion ja kuntien viranomaisten sekä muiden tässä laissa tarkoitettujen hankintayksikköjen on kilpailun aikaansaamiseksi sekä tarjousmenettelyyn osallistuvien tasapuolisen ja syrjimättömän kohtelun turvaamiseksi noudatettava, mitä tässä laissa säädetään. Tämän lain 2 §:n mukaan hankintayksiköjä ovat muun muassa kuntien viranomaiset.

- 6 Lain 1505/1992 5 §:n 1 momentissa säädetään, että hankinnassa on käytettävä hyväksi olemassa olevat kilpailumahdollisuudet.

- 7 Lain 1505/1992 7 §:n 1 momentissa säädetään, että hankinta on tehtävä mahdollisimman edullisesti ja että edullisuus ratkaistaan hinnaltaan halvimman tai kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella.

- 8 Tarkemmat säännökset julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelystä on Suomessa annettu kynnysarvot ylittävistä tavara- ja palveluhankinnoista sekä rakennusurakoista annetulla asetuksella 380/1998 (Suomen säädöskoelma nro 378—381, s. 1210; jäljempänä asetus 380/1998).

- 9 Asetuksen 380/1998 19 §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Samoin hankintayksikön on pyynnöstä ilmoitettava ehdokkaalle tai tarjoajalle syyt, miksi se on päättänyt olla tekemättä hankintaa, jota koskeva hankintailmoitus on julkaistu, tai aloittaa hankintamenettely uudelleen alusta. Hankintayksikön on ilmoitettava päätöksestään myös Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistoon. Selvitys on pyynnöstä annettava ehdokkaille ja tarjoajille kirjallisesti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 10 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Imatran kaupunki on hankintaviranomaisen asemassa pyytänyt 20 sähköyhtiölle toimitetulla tarjouspyynnöllä tarjouksia sopimuksen tekemiseksi sähköenergian toimittamisesta Imatran kaupungin tietyille tarjouspyynnössä mainituille kohteille ajanjaksolla 1.7.2000—30.6.2001. Ilmoitus tarjouspyynnöstä julkaistiin 2.3.2000 Suomen virallisen lehden Julkiset hankinnat -osassa ja ilmoituksessa mainittiin sopimuksen tekemisen perusteeksi alin hinta.

- 11 Määräajassa Imatran kaupungille saapuneista tarjouksista Hanselin tarjous oli halvin.

- 12 Imatran tekninen lautakunta totesi 23.5.2000 pitämässään kokouksessa, että toimittajan vaihtamisesta aiheutuisi lisäkustannuksia, joita ei ollut otettu huomioon, ja katsoi tämän johdosta, että silloisen sähköntoimittajan, Imatran Seudun Sähkö Oy:n tarjous oli kokonaistaloudellisesti edullisin.

- 13 Imatran kaupungin tekninen toimi valmisteli tekniselle lautakunnalle esityksen, jonka mukaan Imatran Seudun Sähkö Oy:n kanssa jatketaan sähköntoimitussopimusta ajanjaksolla 1.7.2000—30.6.2001. Asia kuitenkin poistettiin teknisessä lautakunnassa listalta, mikä merkitsee sitä, että hankintaa ei ole suoritettu tämän tarjouskilpailun perusteella.

- 14 Imatran kaupunki julkaisi 31.8.2000 uuden tarjouspyynnön, jossa sähkönhankinnan kokonaiskustannusten kattavamman arvioinnin jälkeen hankittavan sähköenergian arvioiduksi määräksi ilmoitettiin noin 25 GWh/vuosi ensimmäisessä tarjouspyynnössä ilmoitetun 16 GWh:n sijasta sen takaamiseksi, että paras tarjous olisi myös kokonaiskustannuksiltaan edullisin. Uudessa tarjouskilpailussa parhaan tarjouksen teki Lappeenrannan Energia Oy, jonka kanssa hankintasopimus tehtiin.
- 15 Hansel saattoi kilpailuneuvoston (Suomi) tutkittavaksi hankintaviranomaisen päätöksen keskeyttää 2.3.2000 julkaistulla tarjouspyynnöllä aloitettu hankintamenettely vaatimalla sitä poistamaan tämän päätöksen ja velvoittamaan Imatran kaupungin vertailemaan tehtyjä tarjouksia julkisia hankintoja koskevien kansallisten säännösten mukaisesti tai vaihtoehtoisesti suorittamaan sille hyvitysmaksun, joka on suuruudeltaan 15 prosenttia hankinnan kokonaisarvosta.
- 16 Vaatimuksensa tueksi Hansel vetosi muun muassa siihen, että Imatran kaupungilla ei ollut pätevää perustetta hylätä hyväksyttävää tarjousta ja keskeyttää hankintamenettelyä, ja siihen, että oli lainvastaista järjestää uusi tarjouskilpailu muuttamalla sopimuksetekoperustetta niin, että alimman hinnan sijaan perusteeksi otettiin kokonaistaloudellinen edullisuus. Hansel väitti lisäksi, että uutta hankintamenettelyä oli pidettävä tinkimiskierroksena. Sen mukaan Imatran kaupunki on ensimmäisellä tarjouspyyntökierroksellaan pyrkinyt saamaan käsitöksen hinnoista ja ryhtynyt tämän jälkeen uuteen hankintamenettelyyn voidakseen neuvotella tehtyjen tarjouksien hinnoista käyttämällä hyväkseen tietoja, jotka olivat tulleet julkisiksi ensimmäisellä tarjouspyyntökierroksella.
- 17 Kilpailuneuvosto hylkäsi valituksen. Se totesi muun muassa, että aloitetun hankintamenettelyn keskeyttämisestä ei ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta ole nimenomaisia säännöksiä. Se katsoi, että menettelyn keskeyttäminen edellyttää perusteltua syytä ja että Imatran kaupungilla oli ollut yleinen etu ja julkisten

varojen tehokas käyttö huomioon ottaen lain 1505/1992 5 §:n mukainen hyväksyttävä syy tarjouskilpailun keskeyttämiseen.

- 18 Kilpailuneuvosto totesi, että tarjouspyyntömenettelyn valmistelu oli ollut puutteellista, koska kaikkia hankkeen kustannuksiin vaikuttavia seikkoja ei ollut otettu huomioon. Imatran kaupungilla ei kuitenkaan voinut olla velvollisuutta tehdä hankintasopimusta, joka olisi johtanut sille aiheutuvien kokonaiskustannusten kohoamiseen. Kilpailuneuvosto totesi lisäksi, että toisella tarjouspyynnöllä aloitettua uutta hankintamenettelyä ei voitu pitää tinkimiskierroksena.
- 19 Hansel valitti kilpailuneuvoston päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen ja vaati sitä kumoamaan tämän päätöksen ja velvoittamaan Imatran kaupungin suorittamaan hyvitysmaksun, jonka suuruus on 15 prosenttia hankinnan kokonaisarvosta.
- 20 Korkein hallinto-oikeus toteaa ennakkoratkaisupyynnössään, että koska kansallisessa lainsäädännössä ei ole ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta erityisiä säännöksiä aloitetun hankintamenettelyn keskeyttämisestä, asian käsittely edellyttää asian kannalta merkityksellisten yhteisön oikeussääntöjen tulkintaa sen selvittämiseksi oliko Imatran kaupunki syyllistynyt lainvastaiseen menettelyyn keskeyttäessään sopimusta tekemättä hankintamenettelyn, jossa sopimuksente-koperusteena on alin hinta, sillä perusteella, että tarjouspyynnön perusteella se ei voinut hyväksyä tarjousta, joka olisi kokonaistaloudellisesti edullisin.
- 21 Tältä osin kansallinen tuomioistuin on katsonut asiassa näytetyksi, että hankintaviranomainen on vasta tarjoukset saatuaan havainnut sen, että sähkön hankinnan kokonaiskustannuksiin vaikuttavat sähkön hinnan lisäksi muutkin tekijät

ja että hankintasopimuksen tekemättä jättäminen perustui siihen, että hinnaltaan alimman tarjouksen valinta ensimmäisessä tarjouspyynnössä ilmoitetun mukaisesti ei olisi johtanut kokonaiskustannuksiltaan halvimman tarjouksen valintaan.

22 Korkein hallinto-oikeus viittaa asiassa C-27/98, Fracasso ja Leitschutz, 16.9.1999 annettuun tuomioon (Kok. 1999, s. I-5697) ja toteaa, että tämän tuomion perusteella ei voida ratkaista sitä, onko hankintaviranomaisella valta vapaasti harkintansa mukaan keskeyttää hankintamenettely ilman tätä koskevia nimenomaisia säännöksiä tai onko se, että keskeyttämisen syynä on ollut arviointivirhe, joka on vaikuttanut tarjouspyynnön sisältöön, merkityksellistä keskeyttämisen hyväksyttävyyttä arvioitaessa.

23 Edellä esitetyistä syistä korkein hallinto-oikeus on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/36/ETY tulkittava niin, että alimman hinnan periaatteella tarjouskilpailun aloittanut hankintaviranomainen voi keskeyttää tarjouskilpailun hankintaa tekemättä havaittuaan tarjousten tutkimisen ja vertailun jälkeen, että tarjouspyynnön sisällön vuoksi sen ei ole mahdollista tehdä hankintaa kysymyksessä olevan tarjouspyynnön perusteella kokonaiskustannuksiltaan edullisimmalla tavalla?

2) Onko keskeyttämisen hyväksyttävyyden kannalta merkitystä sillä, että tarjouspyynnön sisältö on virheellinen hankintayksikön etukäteisarvioinnin virheellisyyden vuoksi?”

Ennakkoratkaisukysymykset

- 24 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa näillä kysymyksillä, jotka on syytä käsitellä yhdessä, selvittää sen, onko direktiiviä 39/36/ETY tulkittava siten, että alimman hinnan periaatteella tarjouskilpailun aloittanut hankintaviranomainen voi keskeyttää tarjouskilpailumenettelyn hankintaa tekemättä havaittuaan tarjousten tutkimisen ja vertailun jälkeen tehneensä virheitä arvioinneissaan ennen tarjouskilpailua sillä tavoin, että tarjouspyynnön sisällön vuoksi sen ei ole mahdollista valita taloudellisesti edullisinta tarjousta.
- 25 Koska yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että ennakkoratkaisukysymyksiin voidaan tällä tavoin muotoiltuna saada vastaus johtamalla se suoraan sen oikeuskäytännöstä, se on työjärjestyksensä 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle aikovansa ratkaista asian perustellulla määräyksellä ja kehottanut EY:n tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia esittämään asiasta mahdolliset huomautuksensa.
- 26 Asian osapuolet eivät ole vastustaneet yhteisöjen tuomioistuimen aikomusta ratkaista asia perustellulla määräyksellä, jossa viitataan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön.
- 27 Direktiivin 93/36/ETY ainoa säännös, joka koskee erityisesti kilpailutetun hankinnan tekemättä jättämistä, on sen 7 artiklan 2 kohta, jossa säädetään muun muassa, että päätettyään peruuttaa sopimusten tekomenettelyn hankintaviran-

omaisten on viipymättä ilmoitettava ehdokkaille ja tarjoajille päätöksen perusteet.

- 28 Yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin tarkentanut sitä, kuinka laaja on velvollisuus ilmoittaa sopimusten tekomenettelyn peruuttamisen syyt julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) osalta, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna direktiivillä 97/52/EY (jäljempänä direktiivi 93/37/ETY), ja julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/52/EY (jäljempänä direktiivi 92/50/ETY), osalta. Näiden direktiivien 8 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 2 kohdassa olevat säännökset ovat sanamuodoltaan olennaisilta osin samanlaiset kuin direktiivin 93/36/ETY 7 artiklan 2 kohdan säännökset.
- 29 Edellä mainitussa asiassa Fracasso ja Leitschutz antamansa tuomion 23 ja 25 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että 93/37/ETY 8 artiklan 2 kohdassa ei säädetä, että tässä direktiivissä implisiittisesti hyväksytty hankintaviranomaisen mahdollisuus olla tekemättä tarjouskilpailun kohteena ollutta julkista rakennusurakkaa rajoitettaisiin poikkeuksellisiin tapauksiin taikka että sen olisi perustuttava vakaviin syihin.
- 30 Tämän lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-92/00, HI, 18.6.2002 antamansa tuomion 41 kohdassa (Kok. 2002, s. I-5553) todennut, että direktiivin 92/50/ETY 12 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että vaikka siinä säädetään, että päätettyään peruuttaa julkisia palveluhankintoja koskevan tarjouspyynnön hankintaviranomaisen on ilmoitettava ehdokkaille ja tarjoajille päätöksensä perusteet, tämä ei kuitenkaan tarkoita, että kyseisen hankintaviranomaisen olisi saatettava sopimusten tekomenettely päätökseen.

- 31 Edellä mainitussa asiassa HI annetun tuomion 42 kohdassa yhteisöjen tuomioistuimien on täsmentänyt edelleen, että vaikka on totta, että direktiivissä 92/50/ETY ei ole erityistä säännöstä, tarjouspyynnön peruuttamista koskevien perusteiden ilmoittamiseen liittyvää edellytystä lukuun ottamatta, joka koskisi tällaisen päätöksen aineellisoikeudellisia tai muotoa koskevia edellytyksiä, päätökseen on kuitenkin sovellettava yhteisön oikeuden perustavanlaatuisia sääntöjä ja erityisesti EY:n perustamissopimuksessa määrättyjä sijoittautumisoikeutta ja palveluiden tarjoamisen vapautta koskevia periaatteita.
- 32 Tulkiten kilpailulle avaamista ja avoimuutta koskevan kaksitahoisen tavoitteen valossa direktiivin 92/50/ETY 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa tarjouspyynnön peruuttamista koskevan päätöksen perusteet yhteisöjen tuomioistuimien on todennut, että tämä vaatimus perustuu juuri siihen, että siinä pyritään takaamaan avoimuuden vähimmäistaso sellaisten julkisten hankintamenettelyjen osalta, joihin direktiiviä sovelletaan, ja näin ollen siis takaamaan myös yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen noudattaminen (em. asia HI, tuomion 43—46 kohta).
- 33 Näin yhteisöjen tuomioistuimien päätyi toteamaan, että siitä huolimatta, että direktiivissä 92/50/ETY ei ole erityisiä yksityiskohtaisia säännöksiä, jotka koskevat julkisia palveluhankintoja koskevan tarjouspyynnön peruuttamista, hankintaviranomaisten on kuitenkin tällaisen päätöksen tehdessään yleisesti noudatettava perustamissopimuksen perustavanlaatuisia oikeussääntöjä ja erityisesti kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltä koskevaa periaatetta (em. asia HI, tuomion 47 kohta).
- 34 On kuitenkin muistettava, kuten yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY, jotka yhdessä

muodostavat julkisia hankintoja koskevan yhteisön oikeuden ydinsisällön, tarkoituksena on keskenään samanlaisten tavoitteiden saavuttaminen kunkin direktiivin soveltamisalalla (asia C-513/99, Concordia Bus Finland, tuomio 17.9.2002, Kok. 2002, s. I-7213, 90 kohta).

- 35 Säännöksiä, jotka liittyvät samaan yhteisön oikeuden alaan ja jotka ovat sanamuodoltaan olennaisilta osin samanlaiset, ei tässä tilanteessa ole mitään syytä tulkita toisistaan poikkeavin tavoin (em. asia Concordia Bus Finland, tuomion 91 kohta).
- 36 Esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin on näin ollen vastattava, että direktiiviä 93/36/ETY on tulkittava siten, että alimman hinnan periaatteella tarjouskilpailun aloittanut hankintaviranomainen voi keskeyttää tarjouskilpailumenettelyn hankintaa tekemättä havaittuaan tarjousten tutkimisen ja vertailun jälkeen tehneensä virheitä arvioinneissaan ennen tarjouskilpailua sillä tavoin, että tarjouspyynnön sisällön vuoksi sen ei ole mahdollista valita taloudellisesti edullisinta tarjousta, edellyttäen, että hankintaviranomainen noudattaa tällaista päätöstä tehdessään julkisia hankintoja koskevia yhteisön oikeuden perussääntöjä, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Itävallan ja Suomen hallituksille sekä komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut korkeimman hallinto-oikeuden 1.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/36/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY, on tulkittava siten, että alimman hinnan periaatteella tarjouskilpailun aloittanut hankintaviranomainen voi keskeyttää tarjouskilpailumenettelyn hankintaa tekemättä havaittuaan tarjousten tutkimisen ja vertailun jälkeen tehneensä virheitä arvioinneissaan ennen tarjouskilpailua sillä tavoin, että tarjouspyynnön sisällön vuoksi sen ei ole mahdollista valita taloudellisesti edullisinta tarjousta, edellyttäen, että hankintaviranomainen noudattaa tällaista päätöstä tehdessään julkisia hankintoja koskevia yhteisön oikeuden perussääntöjä, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass

kirjaaja

V. Skouris

presidentti

